

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie J. J. i in.
skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 29 maja 2023 r.
wniosku obrońcy skazanego J. J. o wyłączenie od udziału
w sprawie III KK 22/23 sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

postanowił

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału w
sprawie J. J. i innych, prowadzonej pod sygn. akt III KK 22/23.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 14 kwietnia 2023 r. obrońca skazanego J. J. wniósł o
wyłączenie sędziego SN Marka Motuka od udziału w sprawie zawisłej przed Sądem
Najwyższym pod sygn. akt III KK 22/23.

Powołując się na treść art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art.
42 § 1 k.p.k. obrońca podniósł, że podstawę wniosku o wyłączenie stanowi fakt, że
w przedmiotowym postępowaniu podniesiono zarzut kasacyjny, który ma również
bezpośrednie odniesienie do aktualnie wyznaczonego sędziego referenta, co
przejawia się w nominowaniu go na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na
mocy uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na
podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie
Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (tożsame okoliczności dotyczą sędziego

Sądu Okręgowego w Kielcach, rozpoznającego przedmiotową sprawę w postępowaniu pierwszoinstancyjnym).

W pkt II wniosku obrońca wystąpił ponadto o wyłączenie od jego rozpoznania imiennie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego, których droga nominacyjna była taka sama, jak sędziego Marka Motuka.

Uprzednio, postanowieniem z dnia 23 marca 2023 r. w sprawie III KK 22/23, z tych samych przyczyn, co opisane w przedmiotowym wniosku, została wyłączona od rozpoznania sprawy III KK 22/23 sędzia SN Małgorzata Bednarek.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Faktem jest, że w kasacjach, które zostały wniesione od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 maja 2022 r., sygn. akt II AKa 90/22, podniesiono m.in. zarzuty zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., poprzez wydanie orzeczenia przez Sąd, w którego składzie orzekającym zasiadała osoba powołana na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Kielcach na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3).

W sytuacji, gdy Marek Motuk został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek tak samo ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa, jest oczywiste, że biorąc udział w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy i decydując w przedmiocie zasadności zarzutów podniesionych w kasacjach, pośrednio wypowiadałby się na temat własnego statusu jako sędziego Sądu Najwyższego. Z tej przyczyny, jeszcze przed wydaniem orzeczenia, strony postępowania mogłyby pozostawać w uzasadnionym przekonaniu, że zarzuty podnoszące zaistnienie uchybienia określonego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. nie zostaną rozpoznane bezstronnie.

Tym samym ziściła się przesłanka z art. 41 § 1 k.p.k. nakazująca wyłączenie sędziego od udziału w sprawie.

Na marginesie należy jedynie wspomnieć, że wniosek obrońcy zawarty w pkt II okazał się na tym etapie postępowania bezprzedmiotowy wobec faktu, że żaden

ze wskazanych w jego treści sędziów Sądu Najwyższego nie został obecnie wyznaczony do udziału w niniejszej sprawie.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.